

Forslag til folketingsbeslutning

om Danmarks ratifikation af en af den internationale arbejdskonference i Genève i året 1935 vedtaget konvention om nedsættelse af arbejdstiden til 40 timer ugentlig.

Fremsat den 21. november 1957 af *Alfred Jensen, Ragnhild Andersen, Aksel Larsen og Lynnerup Nielsen.*

Folketinget meddeler sit samtykke til, at Danmark ratificerer den af den internationale arbejdskonference i Genève i året

1935 vedtagne konvention om nedsættelse af arbejdstiden til 40 timer ugentlig.

Bemærkninger til forslaget.

Den internationale arbejdskonference i Genève vedtog i 1935 en konvention om en 40 timers arbejdsuge. Den internationale arbejdskonference havde såvel i 1933 som i 1934 behandlet spørgsmålet om en arbejdstidsnedsættelse som middel til at modvirke den store arbejdsløshed. Men først i 1935 nåede konferencen frem til vedtagelse af en konvention med 57 stemmer mod 49 stemmer. Konventionen går ud på at anerkende 40 timers arbejdsuge som princip og bragt i anvendelse, så det ikke får nogen forringelse af arbejderne levestandard til følge.

Konventionen, som er 22 år gammel, er først i fjor blevet ratificeret af det antal stater, der er nødvendigt for, at den kan træde i funktion, hvilket skete den 23. juni i år. Da der også i vort land er stærke bestræbelser på at få arbejdstiden forkortet af såvel beskæftigelsesmæssige som sociale og sundhedsmæssige grunde, vil det være rigtigt, at Danmark giver sin tilslutning til 40 timers arbejdsuge som princip og undertegner konventionen.

Danmark forpligter sig herved til at arbejde for en arbejdstidsnedsættelse uden forringelse af arbejderne levestandard, hvilket betyder, at lan-

det herved følger samme linje, som en række stater enten er i færd med at følge eller agter at følge i den nærmeste fremtid. Det kan således nævnes, at lande som Australien, Canada, USA, Frankrig, Indonesien og New Zealand efter det internationale arbejdsbureaus rapport fra november 1956 stort set i industrien har 40 timers arbejdsuge. En række andre lande har i samme udstrækning som forannævnte 44 timers arbejdsuge, det gælder Argentina, Cuba, Irland og Storbritannien, medens Belgien og Guatemala har 45 timers og Polen og Sojetunionen 46 timers arbejdsuge. I Vesttyskland er 2 000 000 metalarbejdere den 1. oktober i fjor gået over til 45 timers arbejdsuge.

Hertil kommer, at andre lande står over for en nedsættelse af arbejdsugen til under 48 timer. I Belgien er der således en aftale om overgang til 45 timer, og i Vesttyskland gik bygningsarbejderne fra 1. april i år over til en arbejdsuge på 45 timer.

Den kommunistiske gruppe foreslår derfor, at folketinget ratificerer konventionen af 1935 om 40 timers arbejdsuge.

Konvention om nedsættelse af arbejdstiden til 40 timer ugentlig.

Den internationale Arbejdsorganisations generalkonference, som er trådt sammen i Genève til sit 19. møde den 4. juni 1935, vedtager under hensyn til, at spørgsmålet om nedsættelse af arbejdstiden er opført som punkt 6 på mødets dagsorden;

under hensyn til, at arbejdsløsheden har antaget et så stort omfang og har vedværet så længe, at der for tiden i verden findes millioner af arbejdere, som er udsat for elendighed og afsavn, som de ikke selv er ansvarlige for, og som de har et rimeligt krav på at blive lettet for;

under hensyn til, at det ville være ønskeligt, at arbejderne så vidt muligt bliver i stand til at drage fordel af de tekniske fremskridt, hvis hurtige udvikling kendetegner den moderne industri;

under hensyn til, at det i fortsættelse af de resolutioner, der blev vedtaget ved den internationale arbejdskonferences 18. og 19. møder, er nødvendigt at forsøge en indsats for at nedsætte arbejdets varighed mest muligt i alle arter af beskæftigelse,

i dag den 22. juni 1935 følgende konvention, som benævnes konvention om fyrre timers arbejdsuge, 1935.

Artikel 1.

Ethvert medlem af Den internationale Arbejdsorganisation, som ratificerer denne konvention, erklærer derved sin tilslutning til:

- a) Princippet om 40 timers arbejdsuge, bragt således i anvendelse, at det ikke har nogen forringelse af arbejdernes levestandard til følge;
- b) at bringe i anvendelse — eller fremme bestræbelser derfor — sådanne forholdsregler, som må anses for egnede til opnåelse af dette formål;

og forpligter sig til at bringe dette princip i anvendelse på de forskellige erhvervsområder i overensstemmelse med de nærmere bestemmelser, som vil være at fastsætte i de specialkonventioner, der ratificeres af nævnte medlem.

Artikel 2.

De officielle ratifikationer af denne konvention skal meddeles Det internationale Arbejdsbureaus generaldirektør til registrering.

Artikel 3.

1. Nærværende konvention er kun bindende for de medlemmer af Den internationale Arbejdsorganisation, hvis ratifikation er blevet indregistreret af generaldirektøren.

2. Den træder i kraft 12 måneder efter den dag, da 2 medlemmers ratifikationer er blevet indregistreret af generaldirektøren.

3. Derefter træder denne konvention i kraft for hvert enkelt medlem 1 år efter den dag, på hvilken medlemmets ratifikation er blevet indregistreret.

Artikel 4.

Så snart to af Den internationale Arbejdsorganisations medlemmers ratifikationer er blevet registreret, skal Det internationale Arbejdsbureaus generaldirektør udsende meddelelse herom til alle medlemmer af Den internationale Arbejdsorganisation. Han skal ligeledes sende dem meddelelse om de indregistreringer af ratifikationer, der senere tilstilles ham af andre medlemmer af organisationen.

Artikel 5.

1. Ethvert medlem, der har ratificeret denne konvention, kan opsigte den efter udløbet af en periode på 10 år fra den dag, da konventionen først trådte i kraft, ved at

sende meddelelse herom til registrering af Det internationale Arbejdsbureaus generaldirektør. Sådan opsigelse får først gyldighed 1 år efter den dag, på hvilken den er registreret.

2. Ethvert medlem, der har ratificeret denne konvention, og som ikke inden for 1 år efter udløbet af den i foregående stykke omtalte 10 års periode gør brug af opsigelsesretten, skal være bundet for en ny periode på 10 år og kan derefter opgive denne konvention ved udløbet af hver periode på 10 år på de i nærværende artikel fastsatte betingelser.

Artikel 6.

Ved udløbet af hver periode på 10 år at regne fra denne konventions ikrafttræden skal Det internationale Arbejdsbureaus styrelsesråd til den almindelige konference afgive en beretning om anvendelsen af nærværende konvention og bestemme, om der er anledning til at optage spørgsmål om konventionens fuldstændige eller delvise revision på konferencens dagsorden.

Artikel 7.

1. Såfremt konferencen vedtager en ny konvention, der helt eller delvis reviderer nærværende konvention, og den nye konvention ikke indeholder anden bestemmelse:

- a) skal et medlems ratifikation af den nye, reviderede konvention ipso jure medføre øjeblikkelig opsigelse af nærværende konvention uden hensyn til den i artikel 7 fastsatte frist, dog under forudsætning af, at den nye reviderede konvention er trådt i kraft;
- b) skal nærværende konvention ophøre at stå åben for medlemmernes ratifikationer fra den dag at regne, da den nye reviderede konvention træder i kraft.

2. Dog forbliver nærværende konvention i sin nuværende form og indhold i kraft for de medlemmer, der har ratificeret den, men som ikke ratificerer den reviderede konvention.

Artikel 8.

De franske og engelske tekster af denne konvention er begge autentiske.